

(reportáž ze 7. beatové síně slávy)

Rádio Beat mám rád. Sídlí v jednom domě s Country Rádiem a vysílá přesně to, co oslovuje střední a ještě starší generaci, která na bigbítu vyrostla, tedy zcela sobecky, oslovuje mě velmi. Den před volbami, tedy ve čtvrtek 27. května 2010, se po šesté hodině večerní postupně plnila staříčká, patinou a slávou pokrytá Lucerna. Ten večer zmíněné rádio uspořádalo již sedmý ročník akce **Beatová síň slávy**, do níž posluchači posílají své hlasy pro osobnosti a kapelu a dále je vyhlášována i osobnost in memoriam. Předně musím vyjádřit velkou spokojenost s organizací akce. Moderátor, „ošátkovaný“

Tomáš Morávek

, moderoval energicky, bez „samoukájecích“ vtípků a vzniklé mezery mezi účinkujícími nevyplňoval zbytečným tlacháním tom, jak se se všemi kamarády muzikanty zná a raději nechal pódium prázdné jen pro zvukaře. Ostatně, publikum mělo čas si koupit pivo v kelímku, nebo i něco jiného a prohodit i pár slov, protože při zvuku bigbítu nelze šeptat a konverzovat, jak je tomu například u křehkého folku.

Pódium bylo připraveno pro hraní všech kapel, takže styl: přijde, zahraje, odejde a přijde další, se obešel bez zbytečných prodlev a eventuálního hledání, kde zvukař udělal chybu. Pořadatel má proto u mě velikou jedničku.

Přesně v šest večer stála na jevišti mladá kapela s mnohoznačným názvem **Bobr chutná dvakrát**, který by zcela jistě pobouřil imaginárního soudruha Krýzla při psaní pověstného článku Nová vlna se starým obsahem v Tribuně v roce 1983. Jenže to již naštěstí ta převaha kytar a drsného metalu, vtělená do mladých muzikantů, nepamatuje. Proto bylo možné to docela pěkně rozbalit. Bobr vyhrál soutěž

Naděje beatu

a myslím, že po zásluze. No, a zahrát si před plnou Lucernou, to je pro ty sympatické kluky v čele se zpěvákem Johnym víc, než deset Českých či jiných Super Slavíků, nebo jiného pozlaceného pop ptactva.

Prvním oceněným byl **Ota Petřina**. Jako vždy byl Ota Petřina zahalen závojem vlasů, který neodhalil ani při výzvách typu: Máš-li dlouhý vlas, nechod' mezi nás. Petřina slavil před rokem své šedesátiny, a to navzdory množství kubánských cigaret značky Partagas, které za svůj život vykouřil. Za zády měl kapelu **Bacily** v čele s **Janem**

Neckářem, jako vždy v lodnické čepici. Gratulovat mu přišla řada hostů, spojených s jeho skladatelským a aranžérským uměním. Každý z hostů zazpíval dvě písně a jako první vystoupila

Petra Janů

. O Petře Janů, vlastním jménem Janě Petřů, původem z vesnice s půvabným názvem Sekyrové Loučky, se nepsalo a nepíše v bulvárech. Pro mě byla v polovině sedmdesátých let bombou, když s úcesem afro vystřelila na Bratislavské Lýře rockový Petřinův **Motorest**

Byla a stále je skvělou rockovou zpěvačkou s hlasem jako řemen. Jenže tehdy rock do TV ani

Lucerna plná slávy

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Úterý, 01 Červen 2010 16:31

---

jinam nesměl a dnes jsou tu jiné zpěvačky. Škoda, škoda. Petře Janů to na jevišti s Motorestem i s písni

Jámy

moc slušelo. Druhým gratulantem byl

Václav Neckář

. Václava Neckáře obdivuji zejména proto, že dokázal překonat sám sebe, když nemoc si nevybírám. Období Bacilů s Petřinou, s texty

Zdeňka Rytíře

, pokládám za umělecky nejsilnější Neckářovo období. Ten večer přednesl titulní

Planetarium

z alba z roku 1977. Když slyším jméno

Luboše Pospíšila

, mrazí mě v zádech předem. Ota Petřina skládal pro

C&K Vokál

a je vyfocen i na obalu prvního alba kapely s písni

Lásko

, s fenomenálním Pospíšilovým tenorem. Pro sólového Pospíšila složil Petřina mimo jiné i píseň

Marylin Goodbye

, kterou Pospíšil, jak jinak než se svým druhým já,

Bohoušem Zatloukalem

, ten večer přednesl. Jak říkají snobové, btw, tj. v překladu „vedle cesty“, 4. září 2010 uvidíte a uslyšíte Pospíšila i s kapelou na FOLKominu. Po frenetickém potlesku, přecházejícím místy v ovace, se mezi bicími proplížila mohutná postava

Jiřího Růžka

, „předního člověka“, česky frontmana, kapely

Vítково kvarteto

. Růžkovi se právem přezdívá český Joe Cocker a Lucerna hrozila již při první písni zřícením.

Růžek si, a to nikoli jen z rozmaru, lehce zatančil s kytaristou

Zdeňkem Juračkou

. Petřina, Růžek a Juračka totiž natočili v roce 1998 velmi zajímavé album s názvem

Veteráni studené války

. Z něj ten večer samozřejmě i něco zaznělo. Apropos, cenu Otovi Petřinovi předal pražský přemožitel Mount Everestu, Pavel Bém, celý v černém. Obecenstvo odměnilo přemožitele pískáním, žel ne slovy Karla Kryla „pískotem na pochvalu“.

Do Síně slávy ten večer vstoupil kytarista **Žlutého psa, Franta Kotva**. Ten měl bohužel na fotce plné pohody za letopočetem 1952 i letopočet 2007. Cenu převzaly jeho dvě dcerky,

Tereza a Linda

. Vzpomínalo se pochopitelně prostřednictvím kapely v čele s Ondřejem Hejmou. Ondřeje Hejmu pamatuji z velké studovny Klementina, kam chodil v ponchu a s členkou na hlavě studovat čínštinu a další jazyky. Ten večer ale nepatřil sinologii, ale Frantovi Kotvovi. Písně Ondřeje Hejmy netřeba představovat. Do publika je krom zpěváka páčila řada vedle sebe i proti sobě stojících skvělých kytaristů složená ze

Zdeňka Juračky, Jana Martínka a Petra Roškaňuka

. Jo, „Hanspaulka - Houtyš“, to je marka!

Oceněnou kapelou bylo **Etc... Vladimíra Mišíka**. Mišíka si vážím z mnoha důvodů. Nikdy se

Lucerna plná slávy

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Úterý, 01 Červen 2010 16:31

---

sám sobě umělecky a lidsky nezpronevěřil, byť prožíval i dost nelehké chvíle. Podobně jako Neckář vybojoval zápas s nemocí a ten večer nejen při zpěvu seděl, ale při mé oblíbené *Nejlepší holce našich dnů*

vstal a „cvakl“ si činely. Hostů měla kapela celou řadu. Prvním byl

Pavel Bohatý

, mladý zpěvák a klávesista kapely

Eastpark.

Pavel Bohatý

vládne nádherným hlasem a bylo cítit, jak mu písňe starší než on sám sedí. Druhým zpěvákem byl exEtc....,

Jaroslav „Olin“ Nejezchleba

. Na jevišti si zahráli i další bývalí členové kapely:

Václav Veselý

, bratr současného baskytaristy Jiřího, kytarista

Standa Kubeš

, který si i zazpíval,

Petr Skoumal

a bubeník

Ivan Kadaňka.

Honza Hrubý si ten večer nezahrál, ale housle

Vladimíra Pavlíčka

(mimo jiné i Fámy Petra Kúse) mi zněly rovněž velice libozvučně. Mišík představil i dvě písňe ze zcela čerstvého alba

Ztracený podzim

, jednu z nich i na text

Josefa Kainara

. Potlesk neměl konce a slyšeli jsme i první a jediný přídavek večera, co jiného než *Variace na renesanční téma.*

Po tomto vydařeném večeru se mi bude Rádio Beat poslouchat ještě líp. S hlavou plnou decibelů a nádherné muziky se jen těžko usínalo.